

επαιάνιες τὸν ἀμερικανικὸν ὅμονον. Τοῦτον ἐπηκολούθησαν, ὡς ἦν ἑπόμενον, αἱ προσφωνήσεις, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κατὰ πρῶτον βεβαίως ἀντήχησε πανδήμως εἰς τὰς ὅχθας τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὁκεανοῦ.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἔχει καὶ συνέχειαν. Ἀνακαλύψας οὖτον κοινότητα πολυπληθῆ καὶ προχρημάτων, ἐπρότεινεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἔδρωσιν. Προξενεῖου, ἣτις ἐπετέχθη. Ὅπερες δὲ ἡ ἡμέρα καθ' ἥν ἀνετετάθη τὸ κυανόλευκος σηματα ἔξωθεν; ἔστρατιμος. Ἀπὸ τῆς αὐγῆς ἐκρότουν τὰ τηλεθόδα τῶν φρουρίων, πάντα τοῦ λιμένος τὰ πλοῖα ἃσαν σηματισθεῖστα, τὰ καταστήματα ἐκλείσθησαν αὐθορμήσας καὶ ἡ πόλις σύμπασα ἐφαίνετο πανηγυρίζουσα ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, διὰ περιῆλθεν εἰς ἄσμεσον συνάφειαν μετὰ τῆς σεπτῆς Ἐλλάδος. Τὸ ἐν λόγῳ Προξενεῖον ἀριθμεῖ ἡδη ἐλακτούσιν ἐπὶ τῷ ὑπαρξίᾳ, καὶ ἡ ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ παροικίᾳ θυμασίων προάγεται.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν Καλλιφορνίᾳ οὐδὲ ὑπῆρχεν ἡ ἐπάνοδος ἔμοιρος περιπετεῶν, ἐπίσης χαρακτηριστικῶν. Κατὰ τὴν ὁδόν την ἡμέραν δὲ εἰρήνης ἡμῶν καταλιπών περὶ τὸ μεσονύκτιον σταθμὸν τινα, αἴφνης ὀλίγον περαιτέρω ἐσταμάτησε καὶ αὐτῆς.

— Τί τρέχει; ἡρώτησα.

— Τίποτε, ἀπήντησεν ὁ γείτων μου, εἰσήλθομεν εἰς τὴν Κυριακήν, καθ' ἡ ἀπαγορεύεται ἡ ἐργασία, καὶ ὁ μηχανικὸς ἀνέκουψε τὸν δρόμον.

— Πῶς, ἐν μέσῳ τοῦ δάσους τούτου;

— Βεβαίως, ὅπου σημάνῃ τὸ μεσονύκτιον.

— Καὶ πόσα λεπτά διαρκεῖ ἡ ἀνάπαυσι;

— Εἰκοσιτέσσαρας ὥρας.

Ἐννοεῖται τὴν ἀδόμονίαν μου, ἀλλὰ ταχέως ἐπαρηγορήθην μαθών, ὅτι εὑρίσκομεθα πλησίον τοῦ Νειγάρα. Εἶγον ἵδει τὸν θυμασίον καταρράκτην κατὰ τὸ θέρετρον ἀλλ' ἐν μέσῳ χειμῶνι τὸ θέαμα ἢν σπάνιον καὶ καταπληκτικόν. Ἀπῆλθον ἐπομένως ἀμά τῇ αὐγῇ, καὶ διελθόν πᾶσαν τὴν ἡμέραν πρὸ τοῦ καταπίπτοντος; ὥκεανοῦ, κρυσταλλοίωστου ἡδη καὶ φέροντος ὡς στέμμα τὴν ἕριδα, μόλις ἐπέστρεψα κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ βαθέως ἀπεκοινήθην. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸ θέαμα ἢν ὄντερο φωνὴν κράζουσαν μεγαλοφωνίας; «Τψηλάντη! Τψηλάντη!» ἦν δὲ φύλαξ, ὃς τις δηήρετο τὰς ἀμάξας εἰς τὴν προσέγγιστον τοῦ σταθμοῦ.

— Τι λέγεις; ἡρώτησα τρίβων τοὺς ὄφθαλμούς.

— Τψηλάντη, ἀπήντησε, τοῦ σταθμοῦ τὴν ὄνομασίαν.

— Τοῦ σταθμοῦ; καὶ πόθεν ἡ λέξις;

Ἐννοεῖται, ὅτι οὐδὲλλας ἡρέσθην εἰς τὴν ἔκγησιν ταύτην, καὶ μόλις ἀφιχθεῖς εἰς Οὐασιγκτὼν ἔγραψα πρὸ τὸν Δημαρχὸν, ἔρωτῶν ἐὰν καὶ οὐτος ἔθεωρεις ὡς ἴνδικην τῆς πατρίδος αὐτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν. Μοι ἀπήντησε δὲ δι' ἐπιστολῆς χαριεστάτης, ἐν ἡ μοι ἀφηγεῖτο, διὰ τοῦτος ὑπῆρχε τῆς πλειστὸς ὁ ἵδρυτος, καθ' ἡν ἐποχῆν ἐμεσουράνει τοῦ Τψηλάντου ἡ φήμη καὶ διεισέσθησε τῆς Συμπολιτείας ἔχουστης ἡδη 65 Ἀθηναῖς καὶ 52 Σπάρτας, ἔξελεξην ὡς εὐώνων τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην, οὐδὲ ἡ πατήθη, καθόσον ἡ πόλις ἡρίθμει ἡδη 60,000 κατοίκων.]

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευὴ 2 Ιουνίου.

Ἐπὶ τῇ λίκης τῶν ἔκαρινων γυμνασίων ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ταξιαρχίας Ἀθηνῶν στρατηγὸς κ. Ἡρ. Πετρεζῆς, ἀπήνθυνε πρὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ὄπλιτας τῆς Ταξιαρχίας ἡμερησίαν διαταχήν, ἐκφράζουσαν αὐτοῖς τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ἔχηλον, διὰ δειξαν κατὰ τὰς τελεταῖς μεγάλας ἀσκήσεις.

— Εν τῇ «Ἐφεμερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη Βασιλ. Διάταγμα περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ ἐποποργείων τῶν Ἐσωτερικῶν «Τμήματος τῶν σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων». Τὸ τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία γραφεῖα, ἡ διεύθυνσις δὲ αὐτοῦ ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Γκοττάλαν, τὰ δὲ ἔγγραφα θέλει ὑπογράψει δὲ ἐκ τῶν ἐποπτάματος τούτων νομογράφων τοῦ Καποδιστρίου κ. Α. Τριανταφυλλίδης.

— Ἀπεχώρησ τῆς θέσεως αὐτοῦ δὲ μέχρι τοῦδε ἀρχηγὸς τῆς αὐλῆς τοῦ διαδόχου κ. Ὅθων Δύδερος. Οἱ δὲ οἵκοι τοῦ διαδόχου θὰ κατατείσθη μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἐξ Εὐρώπης.

— Ἐπῆλθε σχεδὸν πλήρης συνεννόησις μεταξὺ τῶν διοικητῶν συμβούλων τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, δεκτοῦ γενομένου διώς ὡς νῦν διευθυντῆς τῆς ἑταίριας κ. Βαφειαδάκης ἀναλάβησε τὸν διοίκησιν αὐτῆς καὶ καταθέση νέας κεφαλαίας, δι' ὧν ἡ ἑταίρια θὰ προσθῇ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν παλαιῶν αὐτῆς χρέων.

— Ἐν τῷ ἀνεκαλύφθησαν πλούσια μεταλλεῖα πλήν τοῦ Πύργου τῆς Ηγουμένης ταύτης ἀνακαλύφθησαν πρό τε τευτού, εὑρέθη μετὰ προχειρίσεων ἀνασκαφὰς προχθές ἐντὸς τῆς πρετεύοντος τοῦ δήμου Γαύρου, κάτωθεν ἴδιωτικῆς τινος οἰκίας μέγα σπήλαιον περιέχον μεταλλικὰς φλέβας χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Ἐν τούτῳ εἶναι καταφανῆ τὰ ἔχην παλαιοτάτων μεταλλευτῶν ἐργαστῶν, ἐξ ὧν καταφανεῖται διὰ τὸ μεταλλεύοντος ἐργαστῶν, οἵτινες ἔξωρυσσον μόνον τὸν χαλκόν, ἀφίνοντες ἀνεκμετάλλευτον τὸ σίδηρον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Φιλαραγγώστη εἰς Τσαγκαράδα. Ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ θέσουμεν πέρας εἰς τὴν δημοσίευσιν καὶ ἄλλων γνωμῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, φρονοῦντες διὰ εὐστοχωτάτη καὶ λογικού τὸ ζήτημα πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐπιμολογία τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη κ. Π. Παπαγεωργίου.

κ. Ι. Α. Κ. Σπάρτην. Ἐλήφθησαν, «Η συνδρομὴ ὑμῶν εἰς τὸ Εγκυκλοπ. Λεξικὸν ἐπληρώθη εἰς τοὺς ἔκδοτας.

κ. Ι. Α. Σύρον. Οὐδεμία καθ' ὃσον γινώσκουμεν. Ναῦλος Ἐπιτρ. Φραισινὲ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Παρισίους φρ. 570 Α', 430 Β' θέσεως.

Κυρίων Α. Γ. Κέρκυραν. Φύλλον 646 ὑπάρχει, 632 ὅχι.

κ. Ε. Ρ. Καλαμάκαν. Ἀποστέλλεται εἰς νέαν διεύθυνσίν σας κατὰ τὴν ἀπὸ 23 μαΐου ἐντολὴν σας.

κ. Α. Δ. Κέρκυραν. Τὰ ζητούμενα φύλλα ἀνήκουσι πάντα εἰς τὴν παλαιῶν διεύθυνσιν, ητοι δύναται νὰ σᾶς τὰ προμηθεύσῃ πάντα, πλὴν τοῦ ἀρ. 671 ἐξαντληθέντος. «Ἐκαστον φύλλον τιμ. μετὰ τοῦ δελτίου λεπ. 35, χωρὶς δελτίου λεπ. 25. Ἀποστέλλεται τὸ ἀναλογούν τίμημα πρὸς τὸ Βιλιοπολεῖον τῆς Εστίας ἀπ' εὐθείας ἵνα λάθητε τὰ ζητούμενα.

Ἀργύρωφ Τριποργῷ. Πειραιᾶ. Ἄφοι ἔχετε κοντά τὴν θάλασσαν, βαστίζετε τοὺς στίχους σας εἰς αὐτὴν διὰ νὰ ἀλατεῖσθωται. Αὔτην τὴν παραγγελίαν σας δίδει ἐν εἰλικρινεῖς ὡς ἀναγνώσας τὴν Παραγγελίαν σας.

Ἄργυρη Εφταλιώτη, Βοιωτίην. Ως βλέπετε ἐδημοσιεύθησαν ἀρκετά, ἀν μᾶς δοθῆ τὸ χεισόγραφον καὶ εὑρώμεν πίποτε ἀκόμη δὲ τὸ δημοσιεύσωμεν. Καὶ εὐχαρίστας θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ νέους στίχους ευτυχοῦς ἐμπνεύσεος, η καὶ τίποτε πεζὸν ἀν μᾶς στείλετε, τίποτε ἀναφερόμενον εἰς τὸν Ἰνδία βίον. Τὸ ονόμα σας γνωρίζουμεν, διότι ἀνεγνωρίσαμεν στίχους σας δημοσιεύσθωτας ἐν τῇ Εθν. Βιλ.

Παρεισάρχειο, Δάρισταν. Εἰς τὸ μαραμένον τριαντάφυλλον δὲ δημηνήθητε διὰ τῶν στίχων νὰ ἀποδώσετε τὴν ζωὴν, τὴν δούλων ὡς χρόνων ἀρχήτας.

Περιέργωφ. Τὴν λαθρεμπόριον, ης γίνεται κατ' αὐτὰς τοσούς χρήστης καὶ κατάχρηστος ἔπλασε καὶ μετεχειρίσθη τὸ πρώτος δὲ τὸν Κωνσταντίνος Κοκκινάκος Χίος (1781—1831) ἐν τῇ μεταφράσει τῆς Ἰστορίας τοῦ ἐμπόρου τοῦ Ναβάκου ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τῷ 1809. Ο Κοραῆς μετέφρασε κλεπτεμπορία, (Μικρὸν μέρος ὅλης γαλλοκραικικοῦ λεικικοῦ) ὁ Γρηγ. Γ. Ζελλίκογλους ἐν τῷ λεικικῷ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ὅπερ ἔξεδωκεν ἐν Παρισίοις τῷ 1809 γράφει: Contrebande: εἰσόδος πραγμάτειας ἀπαγορευμένης.

κ. Κ. Γ. Μ. Ενταύθα. Εύχαριστοῦμεν διὰ τὰ φιλοφρονήματα, τῶν ὀποίων δὲ δυνάμεια νὰ φανῶμεν ἀξιοί: ἀπέναντι νῦν. Εἰς τὴν α'. ἐρώτησιν σας μὴ ἀναμένετε ἀπάντησην, ητοι δὲ ἀπῆγετε τὴν μίσθωσιν ἴδιαιτέρου ὑπαλλήλου διὰ ἐρευνήσης βιβλοιθήκας καὶ ἀρχεῖα. Διὰ τὴν δι' αποταθῆση εἰς τὸ πουργ. Ναυτ. καὶ διὰ τὴν γ'. εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Wilberg καὶ Beck.

Μεταφραστή. Οἱ ισπανικοὶ αὐτοὶ στίχοι εἰναι δημοσιεύσθων εἰς παλαιῶν τίνα ἔργηματα. Νομίζουμεν δὲ ὅτι μετεφράσθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Καμπούργολου καὶ ἔχουσιν οὕτω:

«Η Φρόσω λέγει: 'c δλα Ναὶ καὶ 'c δλα Οχι' ή Λένη Τὸ Ναὶ θαρρῶ πῶς μ' ἀγαπᾶ, μὰ τὸ Οχι' μὲ τρελλαίνεις.

